

Gegants, 10 anys

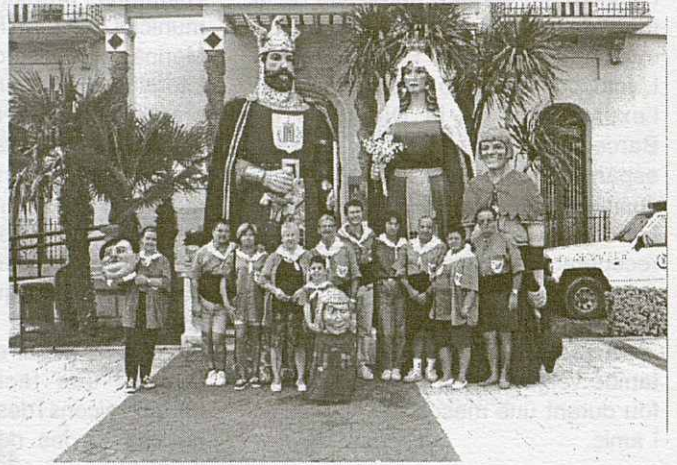
Els nostres gegants ja han complert 10 anys

Era a les acaballes de l'estiu de 1989, quan ens preparàvem per celebrar la Festa Major, però un esdeveniment nou va ser el punt central del programa d'actes: la presentació d'una parella de gegants i quatre capgrossos (el frare rialler, la dama coqueta, el trobador engrescat i la vella xerrameca; anys més tard la Sra. Pipo Llobet en va construir uns altres: la princesa, el príncep, l'orellut i la iaia). La iniciativa va sorgir dels senyors Salvador Illa, Joan Pujol i Antoni M. Pugès i la feina de construir-los va recaure en l'artesà Antoni Mujal.

El 9 de setembre els guerrers restaven plantats davant l'església parroquial, immòbils, rebent la mirada curiosa de tots els roquerols. Juntament amb els capgrossos i un impactant drac van començar a recórrer els carrers que s'obrien al seu pas per primera vegada. Avançaven majestuosos sota la l'atenta mirada d'un nombrós públic en un dia més festiu que mai. Arribats a l'Ajuntament es reuniren amb mitja dotzena de parelles de gegants que

els acompanyaren en el bateig. Els gegants de Granollers es van encarregar d'apadrinar els nouvinguts en un acte simbòlic que consistí en el lliurament d'un ram de flors a la geganta i, amb el vist-i-plau dels assistents, van rebre els noms històrics d'Odó i Emma, que se'ls relaciona amb la història del castell de La Roca. L'Odó representa un guerrer feudal de l'Edat Mitjana, emparentat amb el famós heroi bretó Tirant lo Blanc.

Aquí teniu la seva llegenda encara que ningú no sap si és veritat:

Vista des de l'aire el poble l'Alaior.

Llegenda dels gegants de La Roca per Antoni M. Pugès

Diu la llegenda, que fa més de mil anys, al vell Castell de La Roca hi vivia un Gegant que era molt gran, molt valent i molt treballador. Havia lluitat aferrissadament en cent batalles contra els Moros i la seva fama era coneguda a tot el Vallès.

Quan no havia de fer la guerra feia de pagès i disfrutava al capvespre veient des de dalt del Castell tots els boscos dels seus grans dominis i els conreus que regava ell mateix amb una gran galleda que omplia de les aigües del Mogent que en aquella època baixaven tan netes que en podien beure si tenien set.

Però de tant en tant, el Gegant de La Roca es posava trist perquè en tota la rodalia no hi havia cap geganta que li pogués fer de parella. Prou cercava pels pobles veïns i ho preguntava a tothom, però res de res. Es veu que les gegantes solteres escassejaven i no en trobava ni una.

Fins que un dia un Pelegrí que baixava de Montserrat li va parlar del vell Gegant de Cardona, que tenia una filla fadrina molt gran i molt bonica.

El Gegant de La Roca va agafar el gaito que solia acompanyar-lo en les seves caminades i se'n va anar cap a Cardona. De lluny estant, només va veure el Castell encimbellat sobre el riu Cardener i va quedar astorat, perquè Castell i Riu eren molt més grans que els de La Roca.

Es presentà al Castell i conegué la noia, que era tan formosa que en va quedar enamorat i va demanar permís al seu pare per casar-s'hi. Però el vell Gegant de Cardona, que era molt desconfiat, li va posar una condició: " Et passaràs mil anys aquí amb nosaltres i si demostres que ets valent, treballador i que te l'estimes de debò, te la donaré com a muller i podràs tornar a La Roca".

I així fou com l'any 1989, el Gegant i la Geganta vingueren a La Roca des de Cardona i arribaren precisament el dia de la Festa Major.

El casament

El 10 de setembre de 1994 la parella de gegants van decidir casar-se. Per aquest motiu van enviar una targeta a tothom i el Mossèn Biscuter (Gegant del barri de Cerdanyola de Mataró) va presidir la cerimònia. Els padrins van ser els gegants de sant Julià de Lòria (Andorra) i de Montornès del Vallès i tot el poble va fer ressò de l'esdeveniment.

El gegantó

Més tard sorgiren les ganes de tenir més gegants i per iniciativa de la colla gegantera i d'aquesta revista es va organitzar un concurs per tal que la gent realitzés un esbós per construir un gegantó.

La colla de geganters, juntament amb el constructor el Sr. Antoni Mujal, i representants de l'Ajuntament van escollir el dibuix del Sr. Jaume Tusell de Lliçà d'Amunt a causa de la similitud de les característiques d'aquest personatge amb les de la parella i l'expressió de trapelleria del seu rostre. El nom de Jofre va sortir d'uns estudis realitzats pel Sr. Pasqual Ferrer sobre l'onomàstica dels fills dels senyors nascuts al Castell. El dia 8 de setembre de 1996, coincidint amb la Festa Major, va ser batejat i l'apadrinaren els gegants de Pineda i d'Argentona.